

186/2011 Sb.

Zákon

ze dne 8. června 2011

O poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními kontrolními orgány a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů

Vyhlášeno dne 8. července 2011, datum poslední novelizace 23. července 2011

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními kontrolními orgány

§ 1

(1) Dotčené orgány poskytují ve věcech týkajících se jejich činnosti bezúplatně úplné, přesné a objektivní informace a další součinnost Ministerstvu spravedlnosti pro účely zastupování České republiky v řízení před Evropským soudem pro lidská práva (dále jen „Soud“) na základě Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a protokolů k ní (dále jen „Úmluva“)¹⁾ a Ministerstvu zahraničních věcí pro účely zastupování České republiky v řízení před Soudním dvorem Evropské unie na základě práva Evropské unie²⁾.

(2) Dotčenými orgány, jejichž součinnost je podle odstavce 1 potřebná pro účely řízení před Soudem nebo Soudním dvorem Evropské unie, jsou

- a) soudy, státní zastupitelství, orgány státní správy a samosprávy, jakož i další orgány veřejné moci,
- b) osoby, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy,
- c) osoby, kterým byla zákonem nebo smlouvou svěřena pravomoc závazně rozhodovat o právech a povinnostech jiných osob³⁾.

(3) Povinnost podle odstavce 1 mají rovněž osoby, jejichž jednání nebo opomenutí je předmětem řízení před Soudem nebo Soudním dvorem Evropské unie, ledaže

- a) jsou samy účastníky řízení před Soudem nebo Soudním dvorem Evropské unie,
- b) poskytnutím informací a součinnosti podle odstavce 1 by došlo k porušení jejich základních práv nebo právem chráněných zájmů, nebo
- c) potřebné informace a součinnost si Česká republika může opatřit jinak.

(4) Povinnost podle odstavce 1 mají rovněž fyzické osoby, které se dříve podílely na činnosti dotčeného orgánu podle odstavce 2 nebo na činnosti osoby podle odstavce 3, pokud od těchto orgánů nebo osob požadovanou součinnost nelze získat.

(5) Fyzická osoba, která poskytla požadovanou součinnost podle odstavce 4, má nárok na náhradu účelně vynaložených hotových výdajů s tím spojených. Nárok je třeba uplatnit do 1 měsíce od poskytnutí součinnosti u orgánu, který o ni požádal; jinak nárok zaniká.

§ 2

(1) Poskytování informací a další součinnosti ve smyslu § 1 zahrnuje zejména

- a) zaslání nebo sdělení informací o okolnostech případu a předložení nebo zaslání listin a dalších podkladů nezbytných pro objasnění skutkových a právních otázek souvisejících s údajným porušením Úmluvy nebo práva Evropské unie,
- b) zaslání spisu vztahujícího se k případu anebo jeho kompletní kopie nebo kopie jeho příslušné části, včetně soudních spisů a evidenčních pomůcek vedených soudy, popřípadě umožnění nahlédnout do spisu a pořizovat z něho opisy a výpisy,
- c) předložení stanoviska k možnostem smírného urovnání záležitosti, popřípadě zajištění účasti v jednání zahájeném za účelem dosažení dohody o podmínkách takového urovnání v případě stížnosti v souvislosti s údajným porušením Úmluvy,
- d) předložení stanoviska ve věci postoupení případu Velkému senátu Soudu v případě stížnosti v souvislosti s údajným porušením Úmluvy,
- e) zajištění přímé konzultace s osobami, které se případem zabývaly nebo zabývají v rámci plnění svých služebních nebo pracovních úkolů.

(2) Povinnost obecných soudů poskytovat informace a další součinnost podle odstavce 1 plní předsedové soudů. Při plnění této povinnosti nesmí dojít k porušení Ústavou zaručené nezávislosti soudců⁴).

§ 3

(1) Dotčené orgány jsou povinny poskytovat informace a další součinnost podle § 2 Ministerstvu spravedlnosti nebo Ministerstvu zahraničních věcí na základě jejich žádosti a ve lhůtě jimi stanovené nebo jinému ministerstvu na jeho žádost a v jím stanovené lhůtě, pokud jiné ministerstvo plní povinnosti stanovené tímto zákonem.

(2) Ve vztahu k osobám, na které se podle ustanovení jiných právních předpisů vztahuje povinnost mlčenlivosti⁵⁾, mají Ministerstvo spravedlnosti a Ministerstvo zahraničních věcí pro účely tohoto zákona stejné postavení jako soud.

§ 4

Příslušné dotčené orgány bez zbytečného odkladu provedou veškerá potřebná individuální a obecná opatření s cílem ukončit porušování Úmluvy nebo práva Evropské unie zjištěného v konečném rozsudku Soudu nebo Soudního dvora Evropské unie a zabránit dalšímu porušování Úmluvy nebo práva Evropské unie z obdobných důvodů, pro které Soud nebo Soudní dvůr Evropské unie konstatoval jeho porušení. Na žádost Ministerstva spravedlnosti nebo Ministerstva zahraničních věcí a ve lhůtě jimi stanovené dotčené orgány písemně sdělí, jaká konkrétní opatření za tímto účelem přijaly nebo navrhly, popřípadě hodlají přijmout nebo navrhnout, včetně předpokládaného časového harmonogramu jejich přijetí.

§ 5

(1) Vydá-li Soud nebo Soudní dvůr Evropské unie předběžné opatření, jímž ukládá České republice něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet, vyrozumí Ministerstvo spravedlnosti nebo Ministerstvo zahraničních věcí příslušný dotčený orgán nebo osobu, jejíž součinnost je potřebná pro splnění povinnosti, o této povinnosti České republiky a o obecných a individuálních opatřeních, které tento orgán nebo osoba má učinit ke splnění této povinnosti.

(2) Příslušný dotčený orgán nebo osoba, jejíž součinnost je potřebná pro splnění povinnosti, jsou povinny provést bez zbytečného odkladu veškerá opatření podle odstavce 1 potřebná ke splnění povinnosti uložené předběžným opatřením Soudu nebo Soudního dvora Evropské unie.

(3) Jestliže příslušný dotčený orgán podle § 1 odst. 2 písm. b) a c) nebo osoba, jejíž součinnost je potřebná pro splnění povinnosti, neprovedou opatření podle odstavce 1 tak, aby byla povinnost České republiky splněna ve lhůtě stanovené v předběžném opatření Soudu, podá Česká republika soudu návrh na vydání rozhodnutí⁶⁾ k zajištění splnění povinnosti.

§ 6

(1) Povinnosti poskytnout informace a další součinnost podle § 1 až 5 platí obdobně i pro účely řízení před Výborem OSN pro lidská práva a pro účely zastupování České republiky v řízení s Evropskou komisí podle příslušných ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie, včetně řízení, která těmto řízením předcházejí.

(2) Splnění povinností podle tohoto zákona se mohou postupem stanoveným pro Ministerstvo spravedlnosti domáhat i další orgány, které zastupují Českou republiku v řízení o individuálních případech před jinými mezinárodními orgány kontrolujícími dodržování mezinárodních závazků v oblasti lidských práv, vyplývají-li tyto závazky pro Českou republiku z mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu.

§ 7

Zrušovací ustanovení

Zákon č. 318/2001 Sb., o poskytování informací a další součinnosti pro účely řízení před Evropským soudem pro lidská práva a před Výborem OSN pro lidská práva, se zrušuje.

ČÁST DRUHÁ

Změna občanského soudního řádu

§ 8

V zákoně č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 31/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 269/1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 2/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 130/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 204/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 137/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 276/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 451/2001 Sb., zákona č. 491/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 120/2004 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 153/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 340/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 554/2004 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 59/2005 Sb., zákona č. 170/2005 Sb., zákona č. 205/2005 Sb., zákona č. 216/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 133/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 135/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 233/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 308/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 104/2008 Sb., zákona č. 123/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 295/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 198/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 48/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 69/2011 Sb. a zákona č. 139/2011 Sb., se za § 200u vkládá nový § 200v, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 101 zní:

§ „200v

Řízení o plnění povinností z předběžného opatření Evropského soudu pro lidská práva

(1) Ukládá-li předběžné opatření vydané Evropským soudem pro lidská práva na základě Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod¹⁰¹⁾ České republice povinnost něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet a splnění této povinnosti nemůže Česká republika zajistit bez součinnosti jiných osob, vydá soud na návrh České republiky rozhodnutí, kterým se zajistí splnění povinnosti vyplývajících z předběžného opatření Evropského soudu pro lidská práva.

(2) Účastníky řízení jsou Česká republika a ten, vůči němuž návrh směřuje. Za Českou republiku jedná Ministerstvo spravedlnosti.

(3) K řízení je příslušný soud, v jehož obvodu je obecný soud toho, vůči němuž návrh směřuje.

(4) O návrhu rozhodne soud neprodleně, nejpozději do uplynutí 7 dnů poté, co byl podán. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(5) Soud usnesením účastníku uloží, aby poskytl součinnost nezbytnou k zajištění splnění povinnosti vyplývajících z předběžného opatření Evropského soudu pro lidská práva.

(6) Povinnost součinnosti podle odstavce 5 trvá do doby, než zaniknou účinky předběžného opatření Evropského soudu pro lidská práva. O zániku účinků předběžného opatření vydaného Evropským soudem pro lidská práva vyrozumí Ministerstvo spravedlnosti povinnou osobu.

ČÁST TŘETÍ

Účinnost

§ 9

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni jeho vyhlášení.

Němcová v. r.

Klaus v. r.

Nečas v. r.

¹⁰¹⁾ Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, vyhlášená pod č. 209/1992 Sb., ve znění Protokolu č. 11 vyhlášeného pod č. 243/1998 Sb., a Protokolu č. 14, vyhlášeného pod č. 48/2010 Sb. m. s.

Dodatkový protokol a Protokoly č. 4, 6 a 7, vyhlášené pod č. 209/1992 Sb., ve znění Protokolu č. 11, vyhlášeného pod č. 243/1998 Sb.

Protokol č. 13, vyhlášený pod č. 114/2004 Sb. m. s.“.

¹⁾ Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, vyhlášená pod č. 209/1992 Sb., ve znění Protokolu č. 11, vyhlášeného pod č. 243/1998 Sb., a Protokolu č. 14, vyhlášeného pod č. 48/2010 Sb. m. s.

Dodatkový protokol a Protokoly č. 4, 6 a 7, vyhlášené pod č. 209/1992 Sb., ve znění Protokolu č. 11, vyhlášeného pod č. 243/1998 Sb.

Protokol č. 13, vyhlášený pod č. 114/2004 Sb. m. s.

²⁾ Čl. 19 Smlouvy o Evropské unii (konsolidované znění).

³⁾ Například zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Čl. 82 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky.

⁵⁾ Například § 53 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád.

⁶⁾ § 200v zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.